

Emergence

„In philosophy, systems theory and science, **emergence** is the way complex systems and patterns arise out of a multiplicity of relatively simple interactions. Emergence is central to the theories of integrative levels and of complex systems.“ (Wikipedia)

Tady stačí vysledovat ty skutečné problémy, skryté za všemi těmi slovy a názvy: „komplexní systémy“ - a ovšem také „patterns“ (?vzorce?): - jak se liší „komplexní systém“ od pouhé hromady? Jak se „relativně jednoduché interakce“, původně „mnohé“ („multiplicitní“, dalo by se říci pluralitní či prostě plurální), stávají „komplexním systémem“, jde-li vskutku o víc než o pouhou hromadu? Co to jsou „integrativní roviny“? Co je zdrojem onoho „sjednocování“, oné „integrativity“, tj. integrující aktivity? Je vůbec možný nějaký „komplexní systém“ bez „něčeho“ aktivního, tj. v systému uvádějícího? A jak se „emergence“ může považovat za ústřední (centrální) problém, když předpokladem emergence je sjednocenost, celostnost, integrita toho, co se vynořuje (emerguje) - a co samo už nějaké své „centrum“ musí mít? Je možno mluvit o „centrálnosti“ tam, kde předem není žádného centra? A je možno mluvit o centru tam, kde není žádného subjektu, který by aktivně integroval a soustřeďoval? Zkrátka a dobře: emergovat mohou jen celky, tj. cosi sjednoceného, a tudíž jen multiplicitně a jednotlivě.

(Písek, 111125-1.)